

СЕКЦІЯ 3 СПЕЦІАЛЬНІ ТА ГАЛУЗЕВІ СОЦІОЛОГІЇ

УНІВЕРСИТЕТСЬКІ ІВЕНТИ ЯК СКЛАДНИК МОТИВАЦІЇ ДО ЗАСВОЄННЯ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

UNIVERSITY EVENTS AS A MOTIVATIONAL COMPONENT IN MASTERING THE EDUCATIONAL PROGRAM

У статті досліджується вплив університетських івентів на формування навчальної мотивації студентів у контексті сучасної вищої освіти. Автори акцентують увагу на тому, що в умовах цифровізації, інформаційного перевантаження та посилення конкуренції на ринку праці особливого значення набуває активне залучення студентів до позанавчальної діяльності. Розглянуто теоретичні моделі мотивації, зокрема самодетермінаційну теорію та теорію очікувань, що пояснюють роль університетських заходів у підвищенні внутрішньої та зовнішньої мотивації студентів. На базі практики у пресслужбі Одеського національного університету імені І. І. Мечникова проведено емпіричне дослідження з використанням авторської анкети, яка дозволила оцінити динаміку мотиваційних змін до та після участі в івентах. Результати підтвердили позитивну динаміку: підвищення рівня зацікавленості, академічної успішності та загальної залученості студентів до навчального процесу. Особливу увагу приділено класифікації івентів за тематикою, цільовою аудиторією та форматом, а також аналізу їхнього психоемоційного впливу на засвоєння знань. Також наголошено на важливості врахування індивідуальних потреб студентів під час організації заходів, що дозволяє зробити освітнє середовище більш інклюзивним та гнучким. У тексті підкреслюється, що саме поєднання академічного навчання з активною позааудиторною участю створює основу для гармонійного розвитку особистості. Університетські івенти сприяють формуванню навичок комунікації, лідерства та самопрезентації, що є необхідними у сучасному соціокультурному контексті. Стаття містить практичні рекомендації щодо оптимізації позанавчальної діяльності як ефективного інструменту розвитку навчальної мотивації студентської молоді. Результати можуть бути використані адміністрацією ЗВО для створення сприятливого освітнього середовища, що стимулює всебічний розвиток особистості.

Ключові слова: мотивація студентів, вища освіта, університетські івенти, позана-

вчальна діяльність, академічна успішність, освітній процес.

This article explores the impact of university events on the formation of students' academic motivation within the context of modern higher education. The authors emphasize that in the era of digitalization, information overload, and increasing competition in the labor market, active student engagement in extracurricular activities is gaining particular importance. Theoretical models of motivation are reviewed, including the self-determination theory and the expectancy-value theory, which help explain the role of university events in enhancing both intrinsic and extrinsic motivation among students. An empirical study was conducted based on an internship at the press service of I. I. Mechnikov Odesa National University, using a custom-designed questionnaire to assess the dynamics of motivational changes before and after participation in university events. The results confirmed a positive trend, showing an increase in students' interest, academic performance, and overall engagement in the educational process. Special attention is paid to the classification of events by theme, target audience, and format, as well as to the analysis of their psycho-emotional impact on knowledge acquisition. The importance of considering students' individual needs when organizing events is also emphasized, as this helps create a more inclusive and flexible educational environment. The text highlights that the combination of academic learning with active extracurricular involvement forms the foundation for the harmonious development of the individual. University events contribute to the development of communication, leadership, and self-presentation skills, which are essential in the modern socio-cultural context. The article provides practical recommendations for optimizing extracurricular activities as an effective tool for enhancing students' academic motivation. The findings may be useful for university administrations in creating a supportive educational environment that fosters comprehensive student development.

Key words: student motivation, higher education, university events, extracurricular activities, academic success, educational process.

УДК 378.147:316.6
DOI <https://doi.org/10.32782/hbts.76.8>
Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0

Данілова О.С.

к.психол.н., доцент кафедри клінічної та практичної психології,
керівник практики ФПСР
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Гудзенко А.Р.

здобувач вищої освіти
Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України

Левандовська Є.Р.

здобувач вищої освіти
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Актуальність проблеми. У контексті модернізації вищої освіти в Україні зростає увага до забезпечення комплексного розвитку особистості студента, зокрема, через активізацію його участі в позанавчальній діяльності. Університетські івенти виступають ефективним інструментом формування мотиваційного середовища, що

сприяє підвищенню рівня залученості студентів до освітнього процесу, розвитку їхніх соціальних компетентностей, а також зміцненню внутрішньої мотивації до навчання. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю теоретичного обґрунтування та практичного аналізу впливу університетських заходів на особистісний і професійний

розвиток студентської молоді в умовах сучасного освітнього простору.

Предмет дослідження – університетські івенти як засіб підвищення мотивації студентів у навчальному середовищі.

Об'єкт дослідження – процес формування мотиваційного середовища у закладах вищої освіти.

Мета дослідження – виявити вплив університетських івентів на навчальну мотивацію студентів та визначити, яким чином участь у таких заходах може сприяти підвищенню рівня засвоєння освітньої програми.

Методи дослідження: метод герменевтики, метод інтроспекції, контент-аналіз, синтез, узагальнення, статистична обробка.

База дослідження: науково-практичний підрозділ пресслужби Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

У вітчизняній психологічній науці дослідженнями впливу івентів на психоемоційний стан займалися Л. Грищенко, В. Дьяків, Н. Іванова, І. Коваль, А. Миронова, М. Петренко, С. Руденко, О. Сидоренко, О. Федорова.

Сучасна система вищої освіти вимагає не лише високої якості викладання, а й ефективних підходів до мотивації студентів. Одним із важливих чинників формування стійкого інтересу до навчального процесу є позанавчальна діяльність, зокрема університетські івенти, які сприяють розвитку особистісних і професійних компетенцій студентів. Участь у таких заходах може підвищувати рівень внутрішньої мотивації, покращувати академічні результати та сприяти соціальній адаптації студентів у середовищі вищої освіти. Вивчення впливу університетських івентів на навчальну мотивацію дозволить розробити ефективні стратегії підвищення залученості студентів до освітнього процесу.

Однією з ключових проблем сучасної вищої школи є зниження навчальної мотивації студентів, що може призводити до зменшення їхньої активності, погіршення успішності та навіть відрахування. Традиційні методи навчання часто не враховують потреб студентів у неформальному спілкуванні, командній роботі та творчій самореалізації, що є важливими компонентами сучасного освітнього процесу. Університетські івенти можуть виступати ефективним інструментом підвищення мотивації до навчання, проте їхній реальний вплив залишається недостатньо дослідженим.

Мотивація є центральним елементом навчального процесу у вищій освіті, оскільки вона визначає ступінь залученості студентів до навчання, їхнє бажання здобувати нові знання та розвивати власні компетенції. У контексті навчання мотивація розглядається як комплекс внутрішніх та зовнішніх чинників, що стимулюють особистість до активного пошуку, прийняття та засвоєння інформації. Вона забезпечує необхідну енергію для подолання труднощів, пов'язаних із вивченням складного матері-

алу, а також сприяє досягненню поставлених академічних цілей. При цьому мотиваційний процес є динамічним та змінним, адже залежить як від особистісних особливостей кожного студента, так і від зовнішнього освітнього середовища [1].

Одним з основних аспектів розуміння мотивації є розмежування її на внутрішню та зовнішню. Внутрішня мотивація пов'язана з особистісними інтересами та внутрішнім бажанням до пізнання. Студенти, які мають високу внутрішню мотивацію, отримують задоволення від самого процесу навчання, прагнуть самовдосконалення та активно досліджують нові ідеї і концепції. Такий підхід сприяє розвитку креативності, критичного мислення та здатності самостійно вирішувати поставлені завдання. Водночас зовнішня мотивація орієнтується на зовнішні стимули, такі як оцінки, стипендії, визнання з боку викладачів та суспільства. Хоча ці чинники можуть спонукати до активного навчання, вони менш стійкі, оскільки залежать від зовнішніх умов, що інколи можуть бути непередбачуваними або мінливими [4].

Самодетермінаційна теорія, яку розробили Десі та Раян, є однією з найпопулярніших сучасних моделей мотивації, що застосовується у вищій освіті. Вона підкреслює значення трьох базових потреб людини: автономії, компетентності та зв'язку з іншими. Автономія забезпечує можливість самостійного прийняття рішень щодо навчального процесу, що сприяє відчуттю власної відповідальності за результати діяльності. Компетентність відображає переконання студента у своїй здатності ефективно виконувати завдання та досягати успіху, а потреба у зв'язку з іншими стимулює соціальну взаємодію, співпрацю та обмін знаннями. За умов задоволення цих потреб студенти більш охоче беруть участь у навчальному процесі, що сприяє не лише поглибленню знань, а й розвитку особистісних якостей [2].

Інший важливий підхід до вивчення мотивації базується на теорії очікувань, яка розглядає взаємозв'язок між очікуваними результатами від зусиль та їхньою цінністю для особистості. Згідно з цією теорією, рівень мотивації студента визначається тим, наскільки він вірить, що його зусилля приведуть до досягнення бажаних результатів, а також наскільки ці результати для нього важливі. Якщо студент переконаний, що докладені зусилля дозволять йому досягти високих академічних результатів або здобути престижні винагороди, його мотивація буде високою. Проте, якщо очікуваний результат здається малоймовірним або незначущим, мотивація може поступово знижуватися. Цей підхід допомагає розробляти стратегії підтримки студентів, зокрема, через встановлення реалістичних цілей, надання своєчасного зворотного зв'язку та створення сприятливого навчального середовища.

Сучасні дослідження в галузі педагогічної психології свідчать, що використання інтерактивних методів навчання, активізація позана-

вчальної діяльності, участь у проєктній роботі та інноваційних формах навчання можуть значно впливати на мотиваційний рівень студентів. Практична діяльність, обговорення в групах, участь у конференціях та семінарах – усе це не лише сприяє кращому засвоєнню матеріалу, а й формує позитивне ставлення до навчання. Створення умов, за яких студент відчуває свою важливість у колективі та можливість впливати на результати навчального процесу, є важливим завданням для викладачів та адміністрації закладів вищої освіти [3].

В умовах сучасного світу, де інформаційне навантаження постійно зростає, особливо важливим стає питання ефективної організації освітнього процесу з урахуванням індивідуальних особливостей кожного студента. Мотивація, як внутрішній двигун навчальної діяльності, визначає здатність студентів адаптуватися до нових вимог ринку праці, швидко засвоювати нові знання та навички, а також творчо підходити до вирішення складних завдань. Тому розуміння мотиваційних процесів у вищій освіті має як наукове, так і практичне значення.

Підсумовуючи викладене, можна стверджувати, що мотивація у вищій освіті є багатограним явищем, яке включає як внутрішні, так і зовнішні компоненти. Внутрішня мотивація, яка формується за рахунок особистісних інтересів, прагнення до самовдосконалення та внутрішньої зацікавленості у навчанні, є надзвичайно важливою для досягнення довгострокових результатів у навчальному процесі. Зовнішня мотивація, хоча й здатна забезпечити короткострокові результати, потребує відповідного підкріплення через створення умов, які сприятимуть перетворенню зовнішніх стимулів у внутрішню зацікавленість.

Наступне, на що потрібно звернути увагу, – це роль університетських заходів у формуванні навчальної мотивації

Університетські івенти можна класифікувати за різними ознаками, що відображають їхню спрямованість, мету та формат проведення. Одним із базових підходів до класифікації є поділ заходів на академічні, тематичні, конкурсні, спортивні та культурно-розважальні, кожен з яких має свої особливості та спрямована на задоволення певних потреб студентської спільноти.

Академічні заходи включають події, орієнтовані на обмін науковими знаннями, обговорення актуальних дослідницьких проблем та розвиток професійних компетенцій. До цієї групи належать академічні конференції, семінари, наукові симпозіуми та круглі столи. Такі заходи зазвичай організовуються факультетами чи науковими центрами університету з метою популяризації науки, заохочення до участі у наукових дослідженнях та створення умов для міждисциплінарного діалогу. Вони сприяють не лише академічному зростанню, а й налагодженню професійних контактів між студентами, викладачами та представниками індустрії [5].

Тематичні заходи спрямовані на висвітлення певної проблематики або святкування важливих дат. До цієї категорії можна віднести тематичні тижні, дні відкритих дверей, святкові заходи, які організовуються як частина загального освітнього процесу або на честь історичних подій, культурних феноменів чи професійних досягнень. Тематичні заходи дозволяють студентам поглиблено зануритися у певну тему, розширити свої знання та здобути новий досвід завдяки інтерактивним формам взаємодії.

Конкурсні події мають на меті стимулювання творчості, інноваційного мислення та змагання між учасниками. До них належать студентські конкурси, олімпіади, бізнес-ідеї та стартап-конкурси. Такі заходи часто сприяють не лише розвитку професійних навичок, але й формуванню лідерських якостей, умінню працювати в команді та ефективно презентувати власні ідеї. Конкурсні події стимулюють здорову конкуренцію, що може мотивувати студентів до досягнення високих результатів як в академічній, так і в позакафедральній діяльності.

Спортивні заходи є важливим елементом університетського життя, адже фізична активність і командні змагання позитивно впливають на загальний стан здоров'я та сприяють розвитку командного духу. Сюди входять спортивні змагання, турніри, марафони, а також турніри з різних видів спорту, організовані як на міжфакультетському, так і на міжуніверситетському рівнях. Крім фізичного аспекту, спортивні заходи сприяють налагодженню соціальних зв'язків серед студентів, покращенню комунікативних навичок та формуванню почуття належності до університетської спільноти [8].

Культурно-розважальні заходи становлять ще одну важливу категорію університетських івентів. Вони охоплюють різноманітні фестивалі, концерти, театральні вистави, кінопокази, виставки та інші події, що спрямовані на розвиток культурного життя студентів. Такі заходи допомагають студентам розслабитися після інтенсивного навчання, сприяють творчому самовираженню та дають змогу їм відкривати нові горизонти в мистецтві та культурі. Організація культурно-розважальних подій також сприяє інтеграції студентської спільноти, створюючи атмосферу взаємної підтримки та спільного відпочинку.

Варто зазначити, що, окрім зазначених категорій, університетські івенти можуть бути поділені й за іншими ознаками. Наприклад, за форматом проведення їх можна розподілити на офлайн- та онлайн-заходи, що стало особливо актуальним в умовах військового стану. Окрім цього, події можуть бути міждисциплінарними, залучаючи представників різних факультетів та напрямів освіти, що сприяє міжфакультетському діалогу та обміну досвідом.

Таким чином, класифікація університетських івентів за категоріями – академічні, тематичні,

конкурсні, спортивні та культурно-розважальні – дозволяє глибше зрозуміти їхню сутність та роль у формуванні всебічного розвитку студентів. Кожна з цих категорій має свої специфічні цілі, завдання та методи організації, які, своєю чергою, сприяють підвищенню як академічної, так і соціальної активності студентів. Інтеграція різних видів заходів у загальну систему університетського життя забезпечує створення багатогранного навчального середовища, де кожен студент може знайти для себе щось цікаве та корисне, що сприятиме його загальному розвитку та підвищенню мотивації до навчання.

Варто зазначити саме психологічний вплив позанавчальної діяльності на засвоєння знань. Позанавчальна діяльність займає важливе місце в сучасній системі освіти, адже вона не лише доповнює академічний процес, але й здійснює значний психологічний вплив на засвоєння знань. Така діяльність сприяє формуванню цілісної особистості студента, стимулюючи розвиток його когнітивних, емоційних та соціальних компетенцій, що, своєю чергою, позитивно впливає на процес навчання.

Однією з ключових особливостей психологічного впливу позанавчальної діяльності є підвищення мотивації. Студенти, які беруть участь у різноманітних заходах, відчують внутрішнє задоволення та емоційне піднесення, що виникають внаслідок активної участі у позакласних проєктах, конкурсах чи спортивних змаганнях. Такий емоційний підйом сприяє не тільки загальному покращенню настрою, а й формуванню позитивного ставлення до навчального процесу. Завдяки цьому, знання засвоюються більш ефективно, оскільки позитивні емоції стимулюють роботу пам'яті та сприяють кращому запам'ятовуванню інформації [6].

Позанавчальна діяльність також сприяє розвитку когнітивних функцій, необхідних для успішного навчання. За умов участі у творчих та інноваційних проєктах студенти дістають можливість застосовувати теоретичні знання на практиці, що сприяє формуванню критичного мислення, аналітичних здібностей та навичок вирішення проблем. Розумове навантаження, яке виникає під час участі у різних заходах, стимулює нейропластичність мозку, дозволяючи йому адаптуватися до нових умов, швидше обробляти інформацію та знаходити нестандартні рішення. Це безпосередньо впливає на здатність студентів засвоювати новий матеріал та інтегрувати його в наявні знання.

Соціальний аспект позанавчальної діяльності має не менш вагоме значення для психологічного впливу на навчання. Участь у командних заходах, конкурсах та інших позакафедральних подіях сприяє розвитку комунікативних навичок, умінню працювати в команді, а також вмінню ефективно вирішувати конфлікти. Взаємодія з однодумцями та обмін досвідом створюють сприятливе середовище, в якому студент відчуває підтримку та вза-

єморозуміння. Це дозволяє знизити рівень стресу, пов'язаний із навчальним процесом, і сприяє більш глибокому зануренню у вивчення академічного матеріалу. Соціальна підтримка, що надається під час позанавчальної діяльності, допомагає студентам боротися з труднощами, впевнено долаючи бар'єри та виклики на шляху до знань [7].

Ще одним важливим фактором є розвиток самовизначення та саморегуляції. Позанавчальна діяльність часто пов'язана з вибором особистих проєктів або участю у добровільних заходах, що дозволяє студентам відчути свою автономію. Відчуття власної відповідальності за результати діяльності сприяє розвитку самодисципліни та організаційних навичок. У результаті студенти починають планувати свій час більш ефективно, розставляти пріоритети між навчанням і позакласною діяльністю, що позитивно відбивається на їхній академічній успішності. Саморегуляція, своєю чергою, забезпечує можливість самостійного аналізу та корекції навчальних процесів, що сприяє постійному удосконаленню особистісних та професійних компетенцій.

Не можна не відзначити і психологічний вплив позанавчальної діяльності на формування стійкості до стресу. Сучасний навчальний процес часто супроводжується високим рівнем інформаційного та емоційного навантаження, що може призводити до вигорання та зниження ефективності засвоєння знань. Активна участь у позанавчальних заходах дозволяє студентам отримувати регулярні перерви від академічного стресу, сприяє релаксації та відновленню психологічних ресурсів. Різноманітність діяльності, що включає як інтелектуальні, так і творчі елементи, допомагає формувати адаптивні механізми, завдяки яким студентам легше справлятися з викликами сучасного освітнього процесу [9].

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що позанавчальна діяльність здійснює комплексний психологічний вплив на засвоєння знань. Вона не лише підвищує мотивацію та стимулює розвиток когнітивних функцій, але й сприяє соціальній адаптації, розвитку саморегуляції та підвищенню стійкості до стресу. Таким чином, інтеграція позанавчальних заходів у загальну освітню програму є важливим інструментом для покращення якості навчання та сприяння всебічному розвитку студентів. Використання цього підходу дозволяє створити сприятливе навчальне середовище, де кожен студент має можливість розкрити свій потенціал та досягти високих академічних результатів.

Важливим аспектом є наша методологія імпіричного дослідження

Для дослідження здійснено вибірку з 30 студентів, які навчаються на 2-му, 3-му та 4-му курсах різних факультетів та стали реципієнтами нашого дослідження в ході практики на базі прес-служби Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова. Таке розподілення дозволяє охопити студентів із різними рівнями академіч-

ного досвіду та мотиваційними установками, що є важливим для оцінки впливу університетських заходів на навчальну мотивацію. Вибірка була сформована таким чином, щоб забезпечити репрезентативність та різноманітність, враховуючи спеціальності та факультативні напрями, що дозволяє отримати комплексне уявлення про вплив позанавчальної діяльності на студентів.

Для визначення рівня навчальної мотивації до та після участі в університетських заходах було розроблено спеціальну анкету-тест. Цей інструмент містить низку питань, спрямованих на оцінку як внутрішньої, так і зовнішньої мотивації студентів. Питання анкети охоплюють такі аспекти, як рівень зацікавленості у навчальному процесі, ставлення до академічних завдань, відчуття власної компетентності, а також вплив зовнішніх факторів (оцінок, заохочень, участі у заходах) на навчальну активність. Анкета проводиться двічі: перший раз – перед участю студентів у університетських заходах, другий – після завершення цих заходів. Такий підхід дозволяє здійснити порівняльний аналіз і виявити зміни у мотиваційних установках у зв'язку з участю у позанавчальній діяльності.

Анкета складається з декількох блоків, що охоплюють основні критерії оцінювання: рівень зацікавленості, академічну успішність та залученість у навчальний процес.

Аналіз результатів

Блок 1. Рівень зацікавленості у навчальному процесі

До участі в заходах (рис. 1):

- Приблизно 30% студентів давали високу оцінку (4–5) за пунктами, що свідчить про середній рівень зацікавленості у навчанні.
- 40% респондентів оцінювали свою зацікавленість нейтрально (значення 3).
- Решта 30% відзначали низький рівень зацікавленості (значення 1–2).
- Після участі в заходах (рис. 2):

– Частка студентів, які оцінювали свою зацікавленість рівнем 4–5, зросла до 70%.

– Лише 20% студентів залишилися з нейтральною оцінкою (значення 3).

– Студенти з низькою оцінкою (1–2) склали лише 10%.

Участь в університетських заходах сприяла підвищенню рівня зацікавленості студентів приблизно на 40% (зростання з 30% до 70% високих оцінок).

Блок 2. Академічна успішність (рис. 3)

До участі в заходах:

– 35% студентів висловлювали задоволення своїми академічними досягненнями, оцінюючи їх на рівні 4–5.

– 45% респондентів давали нейтральну оцінку (значення 3).

– 20% студентів вказували на низьку академічну успішність (значення 1–2).

Після участі в заходах:

– Частка студентів, які оцінювали свою академічну успішність на 4–5, зросла до 65%.

– Нейтральну оцінку дали 25% респондентів.

– Студенти з низькою оцінкою (1–2) склали лише 10%.

Позитивна динаміка спостерігається у зміні оцінок: зростання високих оцінок від 35% до 65% свідчить про покращення академічної успішності на 30%, що може бути пов'язано з кращим засвоєнням матеріалу під впливом позанавчальних заходів.

Блок 3. Залученість у навчальний процес (рис. 4)

До участі в заходах:

– 40% студентів давали оцінки 4–5 щодо своєї активної участі в навчальному процесі.

– 40% респондентів висловлювали нейтральне ставлення (значення 3).

– 20% студентів відзначали низький рівень залученості (значення 1–2).

Рис. 1, 2. Рівень зацікавленості у навчальному процесі

Рис. 3. Академічна успішність

Після участі в заходах:

- Частка студентів, що оцінювали свою залученість на 4–5, зросла до 75%.
- Лише 20% студентів дали нейтральну оцінку (значення 3).
- Студенти, які відчували низький рівень залученості, склали лише 5%.

Залученість у навчальний процес збільшилася на 35% (від 40% до 75% студентів із високими оцінками). Це свідчить про значне підвищення активності студентів у позанавчальних заходах, що позитивно впливає на їхню загальну академічну залученість.

Додаткові спостереження:

Більшість студентів (близько 70%) відзначили, що саме інтерактивність та можливість особистої участі в університетських заходах стали основним чинником підвищення їхньої мотивації.

За результатами відкритих запитань, 60% респондентів запропонували розширити спектр позанавчальних заходів, включаючи більше інтерактивних форматів та практичних занять, а 40%

відзначили важливість кращої комунікації між студентами та викладачами під час організації подібних заходів.

Отримані результати свідчать про позитивний вплив університетських заходів на навчальну мотивацію студентів.

Ці дані дозволяють зробити висновок, що позанавчальна діяльність, представлена університетськими івентами, сприяє не лише емоційному підйому, але й реальній зміні академічної поведінки студентів, що позитивно впливає на їхню успішність та активність у навчальному процесі. Такий аналіз може стати основою для розробки рекомендацій щодо оптимізації позанавчальних заходів у вищих навчальних закладах.

Отже, проведене дослідження підтвердило значний вплив університетських заходів на навчальну мотивацію студентів, які були його учасниками на базі практики у пресслужбі Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Залученість до позанавчальної діяльності сприяє зростанню рівня зацікавленості, покращенню академічної

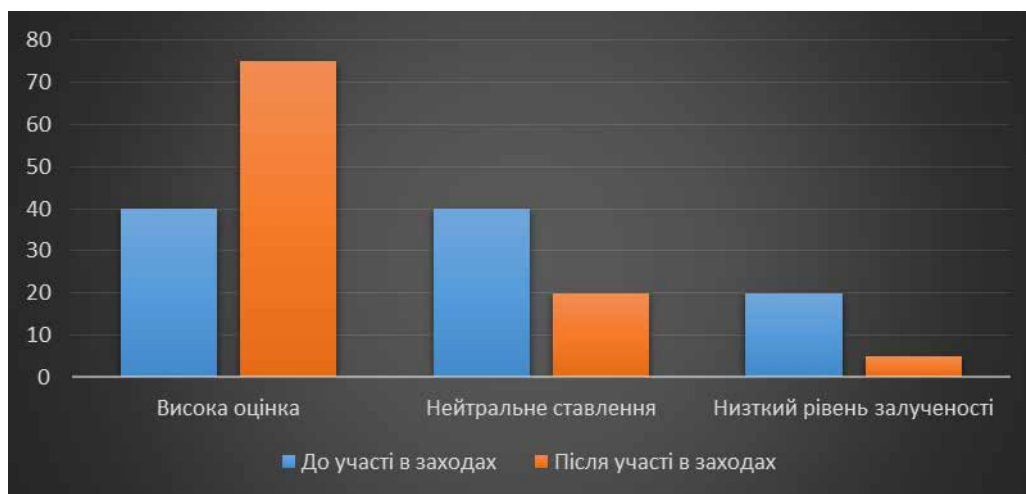

Рис. 4. Залученість у навчальний процес

успішності та підвищенню загальної активності студентів у навчальному процесі.

Після участі в університетських заходах частка студентів, які високо оцінювали свою зацікавленість у навчанні, зросла з 30% до 70%. Це свідчить про те, що інтерактивні івенти позитивно впливають на мотивацію до здобуття знань.

Результати дослідження показали, що задоволеність студентів своїми академічними досягненнями зросла на 30% (з 35% до 65%). Це вказує на те, що участь у заходах сприяє не лише підвищенню мотивації, а й реальному покращенню рівня засвоєння навчального матеріалу.

Частка студентів, які активно брали участь у навчальній діяльності, зросла з 40% до 75%. Це підтверджує, що позанавчальна діяльність створює сприятливе середовище для розвитку навичок комунікації, командної роботи та самодисципліни.

Рекомендації щодо оптимізації позанавчальної діяльності:

Розширити спектр університетських заходів, застосовуючи більше практичних та інтерактивних форматів.

Забезпечити ефективну комунікацію між студентами та викладачами щодо планування позанавчальних заходів.

Використовувати університетські заходи як інструмент підвищення академічної мотивації через залучення студентів до реальних дослідницьких та творчих проєктів.

Отримані результати підтверджують важливість системного впровадження івентів у студентське середовище як одного з ефективних інструментів підтримки ментального здоров'я. Зокрема, досвід Одеського національного університету імені І. І. Мечникова у цій галузі демонструє, як різні формати позанавчальної активності можуть сприяти зниженню рівня стресу, формуванню відчуття належності до академічної спільноти, розвитку навичок емоційної саморегуляції та зміцненню соціальних зв'язків.

Університетські івенти – важливий ресурс психоемоційного відновлення, особливо в умовах підвищеної тривожності та невизначеності. Подальші дослідження можна спрямувати на деталізацію ефективності різних форматів заходів, зокрема, за участю студентів різних спеціальностей, форм навчання й вікових груп, а також на формування робочих програм турботи за допомогою івентів про ментальне здоров'я студентської спільноти.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Грищенко Л. І. Мотивація у вищій освіті: новітні підходи та практичні рекомендації. *Журнал сучасної освіти*. 2019. Т. 1. № 4. С. 90–105.
2. Дьяків В. М. Позанавчальна діяльність як фактор розвитку компетентностей студентів. *Педагогічний вісник*. 2020. Т. 2. № 2. С. 34–47.
3. Іванова Н. О. Аналіз впливу університетських заходів на академічну успішність студентів. *Освітній вимір*. 2021. Т. 3. № 3. С. 66–80.
4. Коваль І. П. Інтерактивні технології в навчальному процесі: вплив на мотивацію студентів. *Журнал інноваційної освіти*. 2020. Т. 3. № 2. С. 77–89.
5. Миронова А. С. Вплив інтерактивних івентів на студентську залученість. *Сучасні проблеми освіти*. 2023. Т. 5. № 1. С. 50–65.
6. Петренко М. О. Сучасні методи підвищення мотивації студентів у вищій освіті. *Освітній процес*. 2021. Т. 2. № 1. С. 45–59.
7. Руденко С. К. Сучасні тенденції розвитку позанавчальної діяльності у вищих навчальних закладах. *Інновації в освіті*. 2022. Т. 4. № 2. С. 115–129.
8. Сидоренко О. В. Психологічні аспекти позанавчальної діяльності та їх вплив на засвоєння знань. *Педагогічні науки*. 2019. Т. 1. № 1. С. 12–25.
9. Федорова О. П. Ефективність інтерактивних заходів у підвищенні мотивації студентів. *Журнал педагогічних досліджень*. 2023. Т. 5. № 3. С. 77–92.

Стаття надійшла у редакцію: 24.07.2025

Стаття прийнята: 05.09.2025

Опубліковано: 23.10.2025